

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

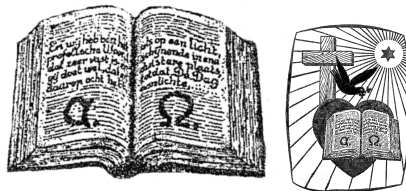
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

Broeders en zuster laten wij het Woord openen en wel bij 2 Samuël 5:6-13

Laten wij het Woord lezen. *“De koning trok met zijn mannen naar Jeruzalem op, tegen de Jebusieten, die in die landstreek woonden. Dezen zeiden tot David: Gij komt hier niet binnen; blinden en lammen zullen u teruggedrijven! Zij bedoelden: David komt hier nooit binnen. Maar David veroverde de burcht Sion, dat is de stad Davids. David had toen gezegd: Wie de Jebusieten wil verslaan, moet door de watergang binnendringen; van lammen en blinden heeft David een hartgrondige afkeer. Daarom zegt men: Blinden en lammen mogen niet binnenkomen.*

En David ging in de burcht wonen en noemde die: Stad Davids. Hij bouwde versterkingen rondom, van de Millo af binnenwaarts. En David nam steeds toe in grootheid, en de Here, de God der heerscharen, was met hem. Chiram, de koning van Tyrus, zond gezanten naar David, en cederhout, timmerlieden en steenhouders; zij bouwden voor hem een paleis. Toen bemerkte David, dat de Here hem als koning over Israël bevestigd had en zijn koningschap in hoog aanzien had gebracht ter wille van zijn volk Israël. David nam ook nog bijvrouwen en vrouwen uit Jeruzalem, nadat hij van Hebron gekomen was, en er werden David nog meer zonen en dochters geboren”.

Er staat dat blinden en lammen David zullen teruggedrijven! Zij bedoelen: *“luister David je komt hier nooit binnen”*. Maar David veroverde de burcht Sion, dat is de stad Davids. David had toen gezegd: *“wie de Jebusieten wil verslaan, moet door de watergang binnendringen”*.

En David ging in de burcht wonen en noemde die: de stad Davids. Hij bouwde versterkingen rondom, van de Millo af, binnenwaarts. David nam steeds toe in grootheid en de Heer, de God der heerscharen was met hem.

“Chiram, de koning van Tyrus, zond gezanten naar David en cederhout, timmerlieden en steenhouders; zij bouwden voor hem een paleis. Toen bemerkte David, dat de Heer hem als koning over Israël bevestigd had en zijn koningschap in hoog aanzien had gebracht, ter wille van zijn volk Israël”.

We lezen hier, dat Koning David, Jeruzalem veroverd en haar tot de stad van David maakt. In deze geschiedenis vinden we een rijke lering voor ons als gelovigen, die zich noemen naar de Naam van de Heer Jezus.

Het gaat hier namelijk om de verovering van Jeruzalem en zoals **vers 6** aanvangt: *“de Koning trok met zijn mannen naar Jeruzalem op”*, zo trekken wij in overdrachtelijke zin ook op naar Jeruzalem, het hemelse Jeruzalem, de stad van de grote Davidszoon, onze gezegende Heer en Koning, de Heer Jezus.

We weten ook, dat het hemelse Jeruzalem, waarvan God, de Heer, de Ontwerper en Bouwmeester is; allereerst bestaat uit levende stenen, uit waarachtige kinderen Gods, die geheel geheiligd zijn geworden in de Naam van de Heer Jezus.

Als we God en de Heer Jezus lief hebben en willen dienen, dan zijn we op weg naar dat hemelse Jeruzalem, maar dan moeten we daar ook geheel klaar voor gemaakt worden en toebereid. Zo moeten we dat Jeruzalem ook al in ons hart dragen en zijn we daar een deel van geworden. Als we immers ware gelovigen in de Heer Jezus zijn, dan zijn we uit de Geest van God geboren geworden en dan zegt het Schriftwoord, ook uit het hemelse Jeruzalem d.w.z. dat is onze geestelijke moeder.

Nu lezen we, dat David Jeruzalem veroverd en hier is David een type van onze Heer Jezus, de grote Davidszoon. Inderdaad heeft hij de grote strijd gestreden, die geweldige strijd uitgevochten op het kruis van Golgotha en daar de overwinning behaald.

Zoals het hier staat in het **12^e vers**: *“Toen bemerkte David, dat de Here hem als koning bevestigd had”*. Zo heeft God ook het koningschap van de Heer Jezus bevestigd. Hij is Heer, al zal Zijn koninkrijk nog moeten komen hier op aarde; maar nu reeds is hij de Gezalfde en is Overwinnaar en heeft God Hem tot hoog aanzien gebracht. Want Hij heeft van God de Vader een Naam ontvangen, die boven alle naam is, en dat, ter wille allereerst van Zijn Gemeente, Zijn kinderen, die God Hem gegeven heeft en ook ter wille van Zijn volk Israël.

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

Dank God voor onze Heer Jezus Christus! Maar al heeft de Heer Jezus de overwinning behaald, toch moet Hij ook volkomen overwinnaar worden in uw en mijn leven, want we dragen ons Jeruzalem in ons hart.

Dat Jeruzalem, waar David naar toe trok, heette eerst Jebus. U vindt dat hier niet staan, maar wel in **1 Kron. 11:4**, waar dezelfde geschiedenis wordt vermeld. *“Toen ging David met geheel Israël naar Jeruzalem, dat is Jebus; daar woonden de Jebusieten, de bevolking van die landstreek”.*

Jebus betekent *“een platgetreden plaats”* en dat is een zinnebeeld van ons eigen hart. Wat is dat vaak een platgetreden plaats door de wegen, die we van nature gewandeld hebben! Wat zijn we veel op eigen wegen en paden gegaan, paden en wegen van mensen, van traditie en vormendienst, zondige wegen, eigenzinnige wegen, misschien aan de buitenkant zeer godsdienstige wegen; maar wegen van mensen, een platgetreden plaats, dus ook een harde plaats.

Dat is ons hart geworden, maar daar wil de grote Davids zoon Zijn zetel hebben. Daar wil Hij Zijn Jeruzalem van maken, de stad Davids, d.w.z. de stad, de regeringszetel van de Heer Jezus. Daarom trekken we ook op naar dat Jeruzalem.

Maar nu vinden we hier, dat deze Jebusieten, vijanden waren, die daar oorspronkelijk woonden en die David en zijn mannen tartten en zeiden, dat hij nooit binnen zou kunnen komen en inderdaad was die Davidsburcht een geweldig natuurlijk sterk bolwerk.

Wie de Sionsburcht wel eens afgebeeld heeft gezien, zal direct zien, dat het een rots is, waar boven de citadel als het ware gevormd is. Waar men met een steil pad omhoog kon klauteren en wie kon dat veroveren?

Het was naar de mens gesproken, vooral in die tijd, een natuurlijke onmogelijkheid en daarom tartten zij David; hoewel David toch vele geweldige overwinningen had gemaakt. Zij tartten hem, door te zeggen: *“Gij komt hier niet binnen, blinden en lammen zullen u teruggedrijven”.*

Zij bedoelden dat David hier nooit binnen kon komen, zo overtuigd waren ze, dat het een onneembaar bolwerk was. Inderdaad is het menselijke natuurlijke hart, zijn natuurlijke gezindheid, die oude Adams natuur, zo in ons geworteld, dat naar de mens gesproken het onmogelijk is dat het een hart kan worden naar Gods gedachten, een hart, zoals de Heer Jezus Zelf had, toen Hij mens was.

Een hart dat alleen God wil dienen en dat niet zichzelf zoekt en niet zichzelf tracht te verheffen en niet voor zijn eigen eer vecht; maar die alleen de eer zoekt voor de ander, die de nederige onder de nederigste is, de lankmoedigste, zoals de Heer Jezus is.

We zeggen, dat is een onmogelijkheid, want het hart wordt niet alleen hard en plat getreden door al die menselijke tradities en vormen en vooral door de erfelijke natuur, die we geërfd hebben uit onze voorouders; maar ook nog wordt het bewoond door Jebusieten, vijanden van God en van David.

Onreine geesten, onreine machten, die daar hun troon hebben gekregen. Nu vinden we in **vers 5b** *“maar David veroverde de burcht Sion”.* De Heer Jezus is overwinnaar, want Hij heeft het zondige hart veroverd, terneer geworpen, toen Hij aan het kruis hing en Hij de zondaar daar deed sterven in Zijn lichaam, dat Hij aangenomen had uit Adams geslacht. Hij maakte die zondaar tot een wonderbaar nieuw mens, die opnieuw geschapen werd en de gezindheid van de Heer Jezus kreeg.

Zoals we de Heer Jezus daar aanschouwen op de Paasmorgen, als de Eersteling uit de doden en als Overwinnaar van dood en graf, zo moet de Heer Jezus in uw en mijn leven overwinnaar worden en daartoe moeten we positief aan Zijn zijde staan en moeten we de besliste keuze maken voor Hem.

Zodat we door Hem en met Hem meer dan overwinnaars zullen worden over dat eigen menselijke hart, over die oude Adams natuur; zodat het nieuwe hart de zetel van de Heer Jezus en Zijn reine heilige Geest kan worden. Opdat alle Jebusieten, niet alleen uitgedreven worden daar, maar terneer geslagen en omgebracht zullen worden.

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

We zijn nu op weg naar dat Hemelse Jeruzalem, maar denk er aan, ik herhaal het nogmaals, dat het Hemelse Jeruzalem uit levende stenen bestaat. Dat wil zeggen, dat zijn wij die op weg daar naar toe zijn en die hier klaargemaakt moeten worden.

De Heer Jezus zegt in **Joh. 14:2-3** *“In het huis van mijns Vaders zijn vele woningen* (daar hebben we dat Hemelse Jeruzalem) – *anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om uw plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en uw plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben”*. Hoort u het?

We kunnen daar niet eerder komen, of we moeten daarvoor klaar gemaakt worden, want hier moet onze plaats bereid worden en dat is, dat het oude hart volledig veroverd zal worden en terneer geworpen door de grote David zoon, de Heer Jezus. En dan heeft Hij daar een burcht van gemaakt, waarin Hij woont, regeert en heerst, een stad van Hem, een woonstede Gods in de Heilige Geest.

Nu vinden we hier een heel merkwaardig woord in **vers 8 van 2 Sam. 5**. David had toen gezegd *“Wie de Jebusieten wil verslaan, moet door de watergang binnendringen; van lammen en blinden heeft David een hartgrondige afkeer. Daarom zegt men: Blinden en lammen mogen niet binnenkomen”*. David had de burcht Sion al veroverd, maar zijn dienstknechten moesten hem ook nog veroveren. Gaat u het begrijpen?

Wat David daartegen zijn mannen zegt, dat zegt de Heer Jezus ook tot u en mij. Hij is de Veroveraar, Hij is Overwinnaar, maar ook wij moeten de Jebusieten verslaan; niet in eigen kracht, want de Heer Jezus doet het voor ons, maar wij moeten achter Hem aan en doen wat Hij zegt, door te horen naar Zijn Woord en daaraan volledig te gehoorzamen.

David gaf een woord aan zijn mannen *“wie de Jebusieten wil verslaan”*. Willen we wel de Jebusieten, Jebus verslaan, die oude mens, dat arglistige hart? En niet zeggen, dat we zondaar tot de dood toe blijven, zoals er zo dikwijls wordt geleerd; daar kunnen we immers toch niets aan doen. Dat is duivels redeneren.

Er staat *“Wie de Jebusieten wil verslaan, moet door de watergang binnendringen, en van lammen en blinden heeft David een hartgrondige afkeer”*. Wat is dat liefdeloos! Helemaal niet! We moeten de zin er van verstaan, wat hiermee bedoeld wordt. Het zijn geen lammen en blinden in de gewone natuurlijke zin, zoals we het verstaan, dat iemand lam of blind is.

Want met deze heeft de Heer Jezus groot mededogen en Hij heeft de blinden juist altijd ziende gemaakt, de lammen, de kreupelen heeft Hij doen opspringen; neen, van die blinden en lammen heeft de Heer Jezus geen afkeer; maar van welke dan wel?

Het gaat hier om blinden en lammen, die de weg willen versperren, die een barricade willen zijn, dat Jebus niet veroverd wordt en gemaakt wordt tot een stad van David. Die blinden en lammen komen van de vijand.

We hebben hier dus te doen met geestelijke machten, demonen, want de Jebusieten zeggen toch, dat David hier nooit binnen komt, blinden en lammen zullen hem teruggedrijven. Dat waren dus barricades van de Jebusieten, van de vijand, van de duivel. De duivel heeft geesten, machten, demonen, die de gelovigen, die op weg zijn naar Jeruzalem, met blindheid slaan of lam maken. Gaat u het nu begrijpen, wat dit betekent?

Natuurlijk kan geen demonische macht zich openbaren en werkelijk effectief onze weg versperren, een barricade vormen, een weerhoudende macht zijn, als hij als geest daartoe niet een middel heeft, een medium. En zodanige, vindt de duivel altijd, zelfs onder Gods kinderen, die optrekken naar Jeruzalem en die hij met geestelijke blindheid slaat en die zelfs blinde leidslieden worden. Heeft de Heer Jezus dat Zelf niet gezegd, ook in de dagen, toen Hij hier rondwandelde, dat Israël blinde leidslieden had, die de blinden leidden, opdat ze beiden in de put zouden vallen.

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

We hebben hier ook met geestelijke machten te doen; en wat is er de geestelijke betekenis van? Het gaat hier niet om gewone blindheid, maar om die blindheid, waar de Heer Jezus over spreekt in het Nieuwe Testament, zoals we het b.v. vinden in **Matt. 13:14-15**. **“En aan hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en gij zult het geenszins verstaan, en ziende zult gij zien en gij zult het geenszins opmerken; want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen”**.

Het gaat hier om mensen, die wel zien en horen kunnen, maar niet kunnen zien en horen de dingen van God. Wat zijn dat voor mensen? Onkundigen, onwetende? Neen, het zijn mensen, Joden, die de wet en het Woord van God ontvangen hebben en tot wie God op velerlei wijzen en vele malen gesproken heeft door Zijn profeten en daar toch geen acht op hebben geslagen.

Wat zijn het dus voor mensen? Zij zien wel, maar zij zien alleen, wat voor ogen is; zij zien de dingen, zoals zij die willen zien. Helaas vinden we deze niet alleen in Israël, maar die vinden we ook onder het volk van God, de gelovigen in deze dagen, althans gelovigen, die zich noemen naar de Naam van de Heer Jezus, de naam Christenen.

Hun mond kan vol zijn van de Heer Jezus en van de leer van de Heer Jezus en van Zijn geboden, de mond ook vol zijn om gemakkelijk over anderen te oordelen en hen te bestraffen, maar zij zien het, zoals zij het zien willen en omdat hun hart hard geworden is en omdat ze traag zijn, merken zij niet op, wat God zegt en hoe de Heer ons de weg in werkelijkheid laat zien.

Nu kunnen we onder deze gelovigen, die dus in werkelijkheid door satan met blindheid geslagen zijn, verschillende soorten vinden. Om een paar uiterste te noemen: daar zijn b.v. gelovigen, naam Christenen, die in eigen ijver ontbrand zijn en hard voort draven, altijd druk bezig met het werk voor de Heer; ze kunnen daarbij ook heel luid te pas en te onpas halleluja roepen en in de handen klappen en toch blind zijn voor de werkelijke weg van de Heer en die daarom nooit komen tot het overwinnende leven.

Want ik kan u verzekeren en daarin hadden de Jebusieten volledig gelijk, nooit is Jebus te veroveren langs de natuurlijke weg. Langs het pad, dat zichtbaar voor ogen is, al is het dan een kronkelend nauw pad. Er is maar één weg, namelijk een watergang door de berg heen. Een weg die niet met het natuurlijke oog te zien is, maar die alleen door hen gehoord wordt en die aan hen geopenbaard wordt, die naar de stam van de Heer Jezus luisteren.

De watergang, waarvan David wist, dat het de enige weg was, maar dan ook een radicale weg, die tot de volledige overwinning zou voeren. Wie Jebus wil veroveren, moet door de watergang binnen dringen, een gegraven ondergronds kanaal.

We hebben nog andere soorten van deze naam Christenen, die blind zijn. Zij kunnen b.v. ook heel ingetogen zijn en op en hele rustige manier God dienen; ze zijn ingetogen en zeer orthodox. Er zijn ook hiervan nog andere uiterste, die streng wettisch zijn, maar toch blind, die niet de werkelijke weg van de Heer Jezus zien, die door de watergang voert. Dat is die weg onder de aarde. Weet u wat dat betekent?

Dat betekent **“sterven, onder de aarde gaan”**, dat betekent **“begraven worden”**, ophouden iets van onszelf te zijn, ophouden iets te doen van onszelf, maar het de Heer Jezus laten doen door ons. Dat is de weg van het kruis, de weg dus, niet ik maar de Heer Jezus; niet ik leef, maar de Heer Jezus leeft in mij. Dat is de diepe weg, die watergang, dan moeten we niet alleen naar de diepte, maar dat betekent ook: mijn leven verliezen, mijn leven afleggen. Die watergang is niet hoog, niet groot, daar moeten we bukken; het is een soort riool, het is de weg van buigen, het is een weg, die we misschien op onze knieën moeten gaan.

Het is ook een watergang, waar misschien heel veel tranen gestort zullen worden, maar waar ook het water des levens vloeit, want als we naar deze diepten gaan, komt daar ook het water des levens. Waar werkt de Geest van God?

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

Waar viel de Geest van God in het Oude Verbond? Waar viel het vuur? Niet om en bij het altaar, maar **op** het altaar, d.w.z. het vuur viel niet op de priester, die er bij stond, maar het viel op het offer, dat zich geheel overgaf in de dood.

En dat is de weg van de overwinning, dat we onszelf kwijtraken en ons geheel als offergave geven, als een brandoffer (in het Hebreeuws een **“olah”**, wat betekent **“wat opgaat tot God”** op Zijn altaar. Daar valt het vuur, want daarin is Gods Geest.

Waarop kwam Gods Geest? Op de Heer Jezus, toen Hij Zich liet dopen, hoewel Hij de reine, de Heilige Gods was en dus de hoogste van allen op de Vader na; maar toen Hij zich vernederde en Zichzelf met die zondaren, die tot Johannes kwamen één maakte en Zich met die zondaren in de Jordaan liet dopen als een zondaar, toen ging de hemel open en kwam de Geest van God op Hem. **“Deze is Mijn geliefde Zoon”**, en toen kwam het Water des levens, de kracht Gods over Hem. Dat zien we altijd.

Waar viel de Geest van God nog meer op zo'n machtige wijze? Toen God uit een gestorven lichaam een volledig nieuwe mens kon scheppen, die naar het beeld van God Zelf werd, die gelijk aan God Zelf werd, die gelijk was aan God. Waar viel die kracht van Gods Geest, die dat kon bewerken, dat de oude mens totaal herschapen werd in een nieuw mens, die aan God gelijk was? Waar? Weet u het? In het graf van de Heer Jezus.

Want toen met de Heer Jezus de zondaar in het graf gebracht was in de diepte, in de dood, toen kwam de kracht van God en maakte Hem tot een eersteling van een nieuw mensengeslacht. Het is de watergang, een lage plaats, een vernederde plaats voor ons hart en vlees, een plaats van kruipen, misschien wel op handen en knieën, van tranen, maar ook van het water des levens, een plaats, die regelrecht tot de overwinning voert, want door het kruis komt de heerlijkheid!

Er zijn er heel wat vandaag, die verblind zijn geworden door de vijand, die nog wel van het kruis van Golgotha weten en dat de Heer Jezus opstond uit de doden, maar niet van dat kruis in hun eigen leven willen weten: dat zij met de Heer Jezus gekruisigd moeten zijn en ophouden met vanuit hun eigen leven te leven.

Wat kunnen deze blinden juist hard zijn, liefdeloos en eigenwijs. Het zijn mond gelovigen, mond Christenen; zij praten wel veel over de liefde Gods en over de liefde van de Heer Jezus; maar over liefde moet niet gesproken worden, maar liefde moet gegeven worden. Liefde moet je verspreiden en dan ontvang je liefde terug.

Het zijn dikwijls mensen, die veel over de liefde van God en de Heer Jezus spreken, maar direct een hard liefdeloos oordeel over anderen hebben. Zij zijn ook vol van zelfbeklag; dat zij zo weinig liefde van mede broeders en zusters ontvangen; het zijn blinden, daarom weten ze helemaal niet, wat werkelijke liefde is, want wat zij liefde Gods noemen, is in werkelijkheid egocentrische liefde, die op hen zelf gericht is, die met de ware liefde van God en de Heer Jezus niets heeft uit te staan.

Maar liefde is geen ding, liefde is niet iets dat je moet oppotten, zoals je geld kan opstapelen in een safe, maar liefde is een levensstroom uit God; want de echte, de enige werkelijke liefde is uit God en een liefde naast God bestaat er niet, dat is surrogaat. De echte eeuwige bestaansbare liefde is uit God, want God is liefde en als wij gelovigen zijn in de Heer Jezus, dan zijn we met God verbonden; en die volle liefde van God is als het ware met ons verbonden. Het is als met elektriciteit. Geen stekker in het stopcontact, dus geen verbinding met de stroom en de lamp zal niet branden.

Want het is die liefde, die vanuit God vloeit in jou, die nu ook al in je aanwezig is. Als je een gelovige in de Heer Jezus bent, dan ben je immers verbonden met God en al die liefde van Hem is bij jou, maar het kan niet werken, niet openbaar worden, het kan Zijn gloed, Zijn licht niet geven, als jij het niet door wilt geven, als je het niet wil verspreiden om je heen.

Hoe meer we het verspreiden, hoe meer we ontvangen, dan vloeit het uit God en het keert weer tot God. Dat is de weg. Dat is de watergang, want het kruis van de Heer Jezus is eigenlijk niets anders, dan dat

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

wie zijn leven lief heeft en het wil behouden, die zal het juist verliezen. Maar wie dat leven wil verliezen uit liefde voor de Heer Jezus en de naaste, die zal het juist behouden.

Zo hebben we ook nog mensen, die hun mond vol hebben van de schuldvergeving en de genade Gods, maar zij kunnen heel moeilijk, of helemaal niet, hun naaste vergeven. Ze zijn verbitterd tegen de naaste, maar dan kan God ook hen niet vergeven. Dat zegt de Heer Jezus, die het ons geleerd heeft: ***“als gij uw naaste niet ven harte kunt vergeven, dan kan de hemelse Vader ook u niet vergeven”***.

Wat bidden we in het Onze Vader: ***“Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”***. Als ik bereid ben mijn broeder of zuster te vergeven, wat zij mij aangedaan hebben, dan krijg ik ogenblikkelijk ook alle vergeving voor mijn schuld van God.

Laten we toch niet blind zijn, zoals die dwaze slaaf, die een grote schuld had bij zijn heer, die hem in de gevangenis zou werpen, daar hij die schuld niet kon afbetalen. Dus smeekte hij om genade en de heer schold hem zijn schuld kwijt. Maar hij ging naar een medeslaaf, die hem schuldig was en eiste betaling of naar de gevangenis.

Wat zegt dan die heer? ***“Gij boze slaaf, ik heb u kwijtgescholden zoveel en jij moest slecht weinige penningen van je medeslaaf hebben”*** en die Heer werpt hem dan alsnog in de gevangenis, totdat hij de laatste penning heeft betaald. Zulke mensen komen nooit in Jeruzalem, zij zijn blind door de god van deze wereld, die hen met blindheid geslagen heeft. Wat heerlijk, als we blind zijn en ziende gaan worden; dan zegt de Heer Jezus ***“Kom tot mij”***.

Het tijdperk vlak voor de Heer Jezus komst, waarin we nu leven, vinden we beschreven in **Openb. 3:14-22** waar Jezus zegt: ***“En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen. Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij. Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”***.

Er is nog een andere categorie mensen; ***“lammten”***, waar ook David een hartgrondige afkeer van heeft. Lammen, zijn mensen, die niet de weg door de watergang kunnen of willen gaan. Zij zeggen ***“Ik kan niet”*** en dat klinkt vroom, maar ***zij willen niet***.

Natuurlijk kunnen we het ook niet uit onszelf, maar wel kan de Heer Jezus het in ons doen. Want zo min als die lamme uit zichzelf op kon staan, kon hij dit wel doen, toen de Heer Jezus zei ***“neem uw bed op”***.

David beveelt ***“door de watergang”***, toen konden zij het ook. En toen de Heer Jezus sprak ***“Lazarus, kom uit”***, kwam hij uit het graf, waarin hij drie dagen had gelegen. We moeten geen naam - en onmondige Christenen zijn, maar we moeten weten, wat de Heer bedoelt met Zijn Woord.

Als we zeggen ***“ik kan deze kruisweg niet gaan”***, dan is het of onwil of ongeloof en beiden zijn zonden. Het kan zijn, dat we het geloof als een vrome mantel gebruiken; maar ons leven, het leven voor onszelf, niet willen opgeven, dat is **onwil**. **Ongeloof** komt voort uit afgoderij, want er is dan een afgod in ons leven, die we niet willen opgeven.

Maar als we de Heer Jezus aanroepen en onder Zijn Woord komen, ontvangen we het geloof van God zelf, dat is waarachtig geloof. **Ef. 2:8-9** zegt ***“Want door genade bent u behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme”***.

Bijbelstudie Centrum:
“de weg van het kruis”

Het geloof komt onder de verkondiging van de Heer Jezus, onder de prediking en opstanding, als een gave in de Heer Jezus tot ons. De Heer wil het ons in overvloed schenken.

Paulus heeft het in **Rom. 1:17** over de rijkdom van het geloof, dat de Heer ons schenken wil. We ontvangen eerst geloof als een mosterdzaadje, maar daarin is een levende kracht, zodat het een groot moeskruid wordt. Wanneer we de gave van het geloof bewaren in een rein geweten, komen we van geloof tot geloof.

Aan lammen met ongeloof en onwil, heeft de Heer een hekel. Degenen, die werkelijk verlamd zijn, doet de Heer opspringen en God loven. De Heer Jezus komt in Johannes en Petrus tot de lamme bedelaar bij de tempel zit en doet hen zeggen **“Goud en zilver hebben we niet. Maar we hebben Christus, Die geven we u”**. Hij sprong op en liep de Tempel in, God lovende en prijzende.

Wie de Jebusieten wil verslaan, moet door de watergang. David heeft een afkeer van blinden en lammen, dat zijn blinde leidlieden, die niet willen. Laten we niet blind en lam zijn. Hij wil ons de weg van het kruis, de watergang laten zien en door Zijn kracht kunnen we die weg ook gaan, want Hij is onze kracht van ogenblik tot ogenblik en vervult ons met heilige geesteskracht.

De volgorde is eerst **vers 7 “David veroverde de burcht Sion, dat is de stad Davids”**. Dan **vers 8 “we moeten door de watergang binnendringen”** door de Heer Jezus, die in heerlijkheid ons te hulp wil komen.

In **vers 9** gaat David in de burcht wonen, zoals de Heer Jezus in ons hart woning wil maken en dan moeten de Jebusieten er uit. De Heer Jezus krijgt ook de regering, want dat is Zijn stad geworden; Hij bouwt versterkingen, zo worden we versterkt. David nam toe in grootheid; en mag de Heer Jezus toenemen in u en mij. **“Hij moet wassen (meerder worden), ik moet minder worden”**.

En **vers 11** zegt, dat we zo moeten worden, dat Hij volledig gestalte en de heerschappij in ons krijgt; dat is de Gemeente en dit ter wille van het onbekeerde Israël en van de wereld, zoveel als God er roepen wil.

Niets is uit ons, maar alles in Hem, want alle dingen zijn uit Hem, door Hem en tot Hem. Dat ons hart zo een stad Davids mag worden, waar de Heer Jezus alle heerschappij heeft.

De vijanden zagen niet, dat David wist van de weg van het kruis, de zelfverloochening dat is de watergang. Die deze weg gaat is overwinnaar. Simson heeft door de kracht van God geweldige overwinningen behaald, maar de duivel wist, hoe hij hem lam en blind kon maken. Dat wil hij met al Gods kinderen doen. God helpt ons, om dit te zien en de Heer Jezus te volgen in de kracht van Hem, die het ons van uur tot uur geven wil. Laat ons daarom wakende en biddende blijven.

Amen